

Besl. O. nr. 119

Jf. Innst. O. nr. 125 (2000-2001) og Ot.prp. nr. 95 (2000-2001)

År 2001 den 5. juni holdtes Odelsting, hvor da ble gjort slikt

vedtak til lo v

om gjennomføring i norsk rett av Den internasjonale straffedomstols vedtekter 17. juli 1998
(Roma-vedtektene)

§ 1 Lovens virkeområde mv.

Anmodninger om overlevering og andre former for bistand satt fram av Den internasjonale straffedomstol (Domstolen) i samsvar med Domstolens vedtekter 17. juli 1998 (Roma-vedtektene), behandles i samsvar med bestemmelsene i denne loven.

Slike anmodninger skal settes fram for departementet.

Anmodninger fra Domstolen skal etterkommes så langt dette følger av Roma-vedtektene.

§ 2 Overlevering

Etter anmodning fra Domstolen kan en person som er mistenkt, tiltalt eller domfelt for en forbrytelse som er omfattet av Domstolens myndighetsområde og som oppholder seg her i riket, overleveres til Domstolen.

Ved behandling av anmodningen om overlevering gjelder reglene i lov 13. juni 1975 nr. 39 om utlevering av lovbrytere kapittel II så langt de passer.

Departementet kan samtykke til at en person som overleveres fra en fremmed stat til Domstolen, føres over norsk område.

§ 3 Annen bistand

Norske domstoler og andre myndigheter kan etter anmodning gi Domstolen slik bistand som nevnt i Roma-vedtektene artikkel 93.

Anmodningen behandles og gjennomføres i samsvar med norsk lov så langt den passer. Har Domstolen anmodet om at en særlig framgangsmåte benyttes, skal dette etterkommes hvis framgangsmåten ikke er forbudt etter norsk lov.

Departementet kan etter anmodning gi Domstolen adgang til å avhøre vitner og foreta andre undersøkelser her i riket.

§ 4 Bruk av tvangsmidler

Etter anmodning fra Domstolen kan det benyttes tvangsmidler. Reglene i lov 13. juni 1975 nr. 39 om utlevering av lovbrytere mv. §§ 15, 20 og 24 gjelder

tilsvarende så langt de passer. Dersom det er et vilkår for å benytte tvangsmidlet at det foreligger skjellig grunn til mistanke om en straffbar handling, skal Domstolens vurdering av dette legges til grunn. En person kan pågripes og fengsles etter begjæring fra Domstolen, selv om vilkårene i straffeprosessloven §§ 170 a og 171 ikke er oppfylt.

En person som er pågrepet, har rett til å begjære foreløpig løslatelse i påvente av overlevering. Vedkommende kan foreløpig løslates dersom Roma-vedtektenes vilkår for dette foreligger. Før retten løslater vedkommende, skal Domstolen underrettes og gis anledning til å uttale seg.

§ 5 Mistenktes rett til forsvarer

En person som er mistenkt eller tiltalt for handlinger som er omfattet av Domstolens myndighetsområde, har rett til å la seg bistå av forsvarer etter eget valg på ethvert trinn av saken. Dette skal vedkommende gjøres kjent med før første avhør tar til.

Dersom Domstolen har anmodet om overlevering eller annen bistand fra norske myndigheter, skal det oppnevnes offentlig forsvarer for vedkommende i samme utstrekning som etter utleveringsloven § 16 første ledd første punktum og § 20, og straffeprosessloven §§ 97, 98, 100 andre ledd og 100 a.

§ 6 Fornærmedes rett til advokat

Fornærmede i saker som er til behandling i Domstolen, kan på begjæring få oppnevnt advokat hvis det er grunn til å tro at fornærmede som følge av handlingen får betydelig skade på legeme eller helbred og det anses å være behov for advokat. Reglene i straffeprosessloven kapittel 9 a gjelder tilsvarende så langt de passer.

§ 7 Fritak fra taushetsplikt ved forklaring og framleggelse av andre bevis for Domstolen

Kongen kan gi tillatelse til at Domstolen kan ta imot forklaring om noe som holdes hemmelig av hensyn til rikets sikkerhet eller forholdet til fremmed stat.

Taushetsplikt etter annen lovgivning eller instruks er ikke til hinder for at en person forklarer seg for Domstolen, i den utstrekning Domstolen pålegger dette.

Bestemmelsene i første og annet ledd gjelder tilsvarende for utlevering av dokumenter eller andre ting som inneholder taushetsbelagte opplysninger.

§ 8 Anonym vitneførsel

Etter anmodning eller samtykke fra Domstolen kan retten bestemme anonym vitneførsel for retten eller for politiet i samme utstrekning som i saker om lovbrudd av tilsvarende art som forfølges her i riket. Straffeprosessloven §§ 130 a og 234 a gjelder tilsvarende så langt de passer.

§ 9 Rettskraftsvirkninger

Det kan ikke reises straffesak eller avsies straffedom her i riket for en handling som vedkommende er dømt eller frifunnet for av Domstolen.

§ 10 Fullbyrding av frihetsstraff i Norge

Departementet kan samtykke i at frihetsstraff som er idømt av Domstolen fullbyrdes i Norge, og anmode påtalemyndigheten om å iverksette fullbyrdingen. Fullbyrdingen gjennomføres i samsvar med bestemmelsene i Roma-vedtektene del 10 og de vilkår departementet har satt for å motta domfelte til soning.

§ 11 Fullbyrding av andre rettsfølger i Norge

Bøtestraff som er idømt av Domstolen kan fullbyrdes i Norge. Det samme gjelder krav om inndragning og erstatning til fornærmede som er idømt av Domstolen. For inndragning av pengekrav gjelder straffeprosessloven §§ 456 og 457 tilsvarende så langt de passer.

§ 12 Straff for forbrytelser mot Domstolen mv.

For straffansvar for falsk forklaring for Domstolen gjelder straffeloven §§ 163 til 167 tilsvarende.

For straffansvar for forbrytelser mot Domstolens tjenestemenn gjelder straffeloven §§ 127, 128, 132 og 132 a tilsvarende.

Straffeloven §§ 112-114 gjelder tilsvarende for Domstolens dommere og andre ansatte ved Domstolen.

Denne paragraf kommer også til anvendelse på handlinger som er foretatt i utlandet av norsk statsborger.

§ 13 Strafforfølgning her i riket

Straffeloven § 13 første ledd gjelder ikke for strafforfølgning her i riket av handlinger som omfattes av Domstolens myndighetsområde.

§ 14 Forskrifter

Kongen kan gi nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne loven.

§ 15 Ikrafttredelse

Loven gjelder fra den tid Roma-vedtektene trer i kraft for Norge.

§ 16 Endringer i andre lover

I lov 13. juni 1975 nr. 39 om utlevering av lovbrøtere m.v. gjøres følgende endringer:

§ 15 nr. 1 første punktum skal lyde:

Til fremme av undersøkelsen og for å sikre utlevering kan de tvangsmidler som er nevnt i straffeprosessloven kapitler 14, 15, 15 a, 16, 16 a og 16 b anvendes i samme utstrekning som i saker angående lovbrudd av tilsvarende art som forfølges her i riket.

§ 20 nr. 1 første punktum skal lyde:

Når en person i fremmed stat er siktet, tiltalt eller domfelt for en straffbar handling som kan begrunne utlevering etter denne lov, kan tvangsmidler etter straffeprosessloven kapitler 14, 15, 15 a, 16, 16 a og 16 b anvendes overfor ham i samme utstrekning som i saker angående lovbrudd av tilsvarende art som forfølges her i riket, såframt kompetent myndighet i den fremmede stat ber om det før utleveringsbegjæring er framsatt.

§ 24 nr. 1 skal lyde:

Til bruk for straffesak i fremmed stat kan det på begjæring bestemmes at tvangsmidler som nevnt i straffeprosessloven kapitler 15, 15 a, 16, 16 a og 16 b og 17 skal kunne anvendes på samme måte som i saker om lovbrudd av tilsvarende art som forfølges her i riket.

Gunnar Skaug

president

Anita Apelthun Sæle

sekretær